

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Distinct. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

nicus qui est mediator Dei & hominum Christus Iesus, cum sit utiq; dominus & hoc quidem ut dicerem, apud quosdā legi Catholicos tractatores. Sed ubicunq; hoc dixi, dixisse me nollē. Postea quippe vidi non esse dicendum, quamuis nōnulla à me posset idem ratione defendi. Secundum istos etiā dicitur persona filii in duabus & ex duabus existere naturis, secundum adhærentiam vel inherēntiam; altera enim inheret ei, altera inest.

Quod prædicta non sufficiunt ad cognoscendam hanc questionem.

Satis diligenter iuxta diuersorum sententiam, suprapositam absque assertionē & præiudicio tractauimus quæstionem: veruntamen nolo in tanta re tanquam ad cognoscendum difficili, putare lectorem istam sibi nostram debere sufficere disputationē: sed legat & alia fortē melius considerata atq; tractata: & ea quæ hic moueri possunt, vigilantiore atque intelligentiore, si potest mente discutiat, hoc firmiter tenens, quod Deus hominem assumpsit, homo in Deum transiit non naturæ versibilitate, sed Dei dignatione: ut nec Deus mutaretur in humanam substantiam assumēdo hominē, nec homo in diuinam glorificatus in Deum: quia mutatio vel versibilitas naturæ diminutionem & abolitionem substantiæ facit.

AN DIVINA NATURA DEBEAT DICI
nata de virgine.

DISTINCT. VII.

*Qualiter
per unionē
diuersarum
naturarum
in Christo
fiat commu-
nicatio indi-
matum &
proprietas
resipientiū
naturam.*

POST prædicta inquiri debet, utrum de natura diuina concedendum sit, quod de virgine sit nata: sicut dicitur in virgine incarnata. Et videtur vtiq; non debere dici nata de virgine, cum non sit nata de patre. Quæ n. res non de patre genita, non videtur de matre nata: ne res aliqua filiationis nomen habeat in humanitate quæ illud nō teneat in diuinitate. Videtur tamen posse probari, quod sit
nata

nata de virgine: quia si hoc est nasci Deū de virgine, scil. hominē assumere in vtero virginis, cum natura diuina superi⁹ dicta sit hominē assumisse; videtur debere dici nata. De hoc Aug. in lib. de fide ad Petrum sic ait. Natura æterna atq; diuina non posset temporaliter concipi & nasci ex natura humana: nisi secundum susceptionē veritatis humanæ veram temporaliter conceptionē & natiuitatē ineffabilis in se diuinitas accepisset. Sic est Deus æternus veraciter secundum tempus & concept⁹ & nat⁹ ex virgine. Ista auctoritate videtur insinuari quod natura diuina sit nata & concepta de virgine. Sed si diligenter notentur verba, potius de persona agi intelligitur: quæ sine dubitatione & de patre & de matre nata esse dici debet.

Degemina Christi natiuitate. quabis natus est. B

Quæri autem solet, Vtrum debeat dici Christus bis genitus vt dicitur Dei & hominis filius? Ad quod dici potest Christum bis natum esse, duasque natiuitates habuisse. Vnde Aug. in lib. de fide ad Petrum, Pater Deus de sua natura genuit filium Deū sibi coequalē & coeternum. Idem quoq; vnigenitus De⁹ secundo natus est semel ex patre, semel ex matre. Natus est n. de patre Dei verbum, natus est de matre verbum caro factum. Vnus ergo atq; idē Dei filius nat⁹ est ante secula, & natus in seculo, & vtraque natiuitas vnus est filii Dei, diuina scilicet, & humana. De hoc etiam Ioan. Damasc. ait. Duas ergo Christi natiuitates veneramus: vnā ex patre ante secula, quæ est super causam & rationē & tēpus & naturā: & vnā, q̄ in vltimis temporibus ppter nos & secundum nos & super nos. Propter nos quia propter nostram salutem: secundum nos, quia natus est homo ex muliere, & tēpore cōceptionis, scilicet, nouem mensium: super nos, quia non ex semine, sed ex spiritu sancto & sancta virgine supra lege conceptionis. Ex his manifestè apparet Christi

*Lib. 2 in
medio
Cap. 7.*

Christi duas esse natiuitates, eundemq; bis natum fore.

DE ADORATIONE HVMANITATIS CHRISTI: an eadem sit Adoratio humanitati & deitati exhibenda.

DISTINCT. IX.

Vtrum caro Christi sit adoranda adoratione latria quæ est proprietas diuina natura.

PRÆTEREA inuestigare oportet: vtrum caro Christi & anima vna eademq; cū verbo debeat adoratione adorari, illa scilicet q̄ latria dicitur. Si enim animæ vel carni exhibetur latria quæ intelligitur seruitus siue cultus soli creatori debitus: cum anima Christi vel caro creatura tantū sit, creature exhibetur q̄ soli creatori debetur: quod faciēti in idololatriam deputatur. Ideo quibusdam videtur nō illa adoratione quæ latria est carnē Christi vel animam esse adorandā: sed illa quæ est dulia, cuius duas species vel modos esse dicunt. Est enim eiusdem modi dulia quæ creature cuilibet exhiberi potest: & est quædam soli humanitati Christi exhibenda non alii creature: quia Christi humanitas super omnē creaturam est verenda & diligenda. Non tamen adeo vt cultus diuinitati debitus ei exhibeatur, qui cultus in dilectione & sacrificii exhibitione atque reuerentia consistit: qui latinè dicitur pietas, græcè autem *θεοσεβεία*, id est, Dei cultus vel *εὐσεβεία*, id est, bonus cultus.

Aliorum sententia qui vnam adorationem vtrique exhibendam tradunt.

Aliis autem placet Christi humanitatem vna adoratione cum verbo esse adorandam, non propter se sed propter illū cuius scabellum est, cui est vnita. Neque ipsa humanitas sola vel nuda, sed cū verbo cui est vnita: nec propter se sed propter illum cui est vnita, est adoranda. Nec q̄ hoc facit idololatriæ re⁹ iudicari pōt: quia nec soli creature, nec propter ipsam: sed creatori cū humanitate & in humanitate sua seruit. De hoc Ioan. Dā. ita ait. Due sunt naturæ